

Posudek vedoucího na práci “Contemporary Diet Culture in the light of Michel Foucault’s Analyses” (Bc. Polina Muratova)

Zkraje hned dodám, že ačkoliv je práce psána v angličtině – což jako vedoucí zároveň oceňuji – posudek vzhledem k autorčině schopnosti hovořit česky píši v češtině.

Jako vedoucí práce oceňuji výběr aktuálního a bez velkého přehánění palčivého tématu – vzhledem k představení práce během obhajoby jej zde nebudu shrnovat –, které nejen že se dotýká současnosti, ale zároveň aktualizuje potenciál díla Michela Foucaulta. Samotná práce je přehledně a logicky strukturována a postupně rozvíjí argument od vykreslení klíčových teoretických pozic až k analýze vybraného vzorku. Oceňuji též šíři a výběr sekundární literatury.

Za slabé místo práce, které je třeba obhájit či přinejmenším dovysvětlit, považuji výběr a analýzu vzorku. V čem jsou vybraná videa typická, že mohou být v práci využita pouze tři a zastupují tak celou plejádu podobných videí na YouTube, která již analyzována nejsou?

Autorka též do jisté míry „beletrizuje“ výpovědi zkoumaných autorek video–auto–portrétů, jinými slovy chybí zde srovnání vybraných výpovědí se širším kontextem. Mohla by autorka obhájit způsob a relevanci analýzy vybraného vzorku?

Poslední podnět k obhajobě se týká samotného závěru práce, respektive pozoruhodného či troufám si říci překvapivého tvrzení, že restriktivní praktiky upravující stravování mají převažující potenciál či rovnou vedou k sebe–osvobození. Autorčin závěr nehodlám nijak zpochybňovat; pouze bych autorku vyzval k obhájení důrazu na převažující „osvobozující“ potenciál tváří v tvář postřehům obsaženým v samotné práci – zpět se tak vrátíme k otázce a obhájení typičnosti či relevance použitého vzorku –, totiž že estetickými důvody podnícená „dieta“ je prostředkem neodůvodněné a tedy „zotročující“ sebe–disciplinace.

V závislosti na průběh obhajoby navrhuji známku v rozmezí 1 – 2.

Mgr. Ondřej Váša, Ph.D.